

...kes usu läbi vallutasid kuningriike... Hb 11, 33

Heebrea kirja kirjutaja räägib meile inimestest, kes vaatasid ja liikusid ettepoole. Selleks, et midagi vallutada ei saa elada minevikus. Ükskõik, kas minevik tähendab meie jaoks õnnestumisi või ebaõnnestumisi. Isegi mineviku võidud ei garanteeri uusi võite, rääkimata siis minevikus toimunud läbikukkumistest. Minevikku ei saa me muuta, kuid tänaste valikute kaudu saame muuta tulevikku. Meie uued võidud saavad alguse tänastest valikutest ja otsustest.

Kes meist ei tahaks olla võitja oma elu üle? Igaühel meist on erinevad valdkonnad, milledega võitleme ja nagu sõjas ikka, vahel liigub lahingu epitsenter üsna kiirelt ühelt alalt teisele. Kuid soovides näha võite nii oma elus kui laiemalt meie ühiskonnas, on see võimalik usukangelaste eeskujul kelle kohta öeldakse: *...kes usu läbi vallutasid....* Mõtle sellele hetkeks....

See tähendab, et võite ei pakuta meile kandikul, meil tuleb asuda tegevusse, et alistada oma „vaenlased.“ Tähtis on mõista, et me näeme vähe võite või ei näe neid üldse, kui me ei häälesta ennast vallutama. Meil peab olema tahe võita. Me kõik kogeme enda sees või enda ümber neid jõudusid, mis tahavad meid hoida tagasi edasiliikumisest. Kui me neid jõudusid ära ei võida, siis on oht, et betoneerime ennast nende jõudude meelevalda.

Kõige traagilisem ei ole mitte see, et me vahel ei oska, ei tea mida teha. Kõige traagilisem on see kui me kaotame võitlusinnukuse ja usu, et vallutada meile vastutulevaid „vaenlasi.“ Sellepärast on tähtis hoida Jumala ligi, sest temalt saame jõu ja varustuse võitlemiseks ja võitmiseks.

Rahutervitusega
Sinu karjane
piiskop Ago Lilleorg